

Pronssisten pienoisveistosten lämpöä
-havaintoja Paula Mikkilän taiteesta

Taiteilija, kuvanveistäjä **Paula Mikkilä** (1954) on viimeisten vuosien aikana siirtynyt kokopäivätoimiseksi taiteilijaksi. Hänen pitkä uransa kuvaamataittoa erikoistuneena opettajana on tausta, johon myös hänen taiteilijuus tukeutuu.

Mikkilän taiteellinen työskentely sisältää useita ilmaisumuotoja maalauksista sekatekniikkateosten kautta veistoksiin, mutta painopiste on siirtynyt yhä vakuuttavammin kuvanveiston alueelle. Taiteilijana hän on perehtynyt hyvin klassiseen materiaaliin, pronssiin, joka on hänen päämateriaalinsa. Se sopii plastisuudessaan Mikkilän pienoisveistosten maailmaan, jossa taiteilija kuvaa sekä kerronnallisia tarinoita että taidehistoriallisia pastisseja nykytulkintoina.

2010-luvulle tultaessa Mikkilä on löytänyt sarjallisuudesta pienoisveistoksiinsa jatkumoa ja sisältöjen uudelleentulkintoja. Kuvanveistäjälle keskeinen tilallisuus on teoksesta *Oma koti kullas kallis* (2006) lähtien kehittynyt ja löytänyt myös toisenlaisia merkityksiä. Moniosaisessa *Schjerfbeck* - sarjassaan Mikkilä on luonut mestarillisen maalarin teokset uudelleen kolmiulotteisiksi pienoisveistoksiksi. Niissä on säilynyt klassikkomaalarin omintakeinen henki, johon kuvanveistäjä on liittänyt rohkeasti oman kädenjälkensä ja ilmaisunsa nykypäivään päivitettyin yksityiskohdin. Esimerkiksi Schjerfbeckin klassikkomaalaus *Varjo muurilla (1883)* on toisintunut 2017 pronssiin *Varjo muurilla ja unohtunut kännykkä*. Siinä taiteilija käyttää kolmiulotteisuudesta syntyvän varjon osana veistoksen tilallista ratkaisua. Helene Schjerfbeckin henkilökuvat, kuten *Tanssiaiskengät* (1882), ovat pronssiin päivitettyinä osa Paula Mikkilän lämminhenkistä kuvakieltä. Taiteilija myös valaa itse veistoksensa osoittaen materiaalinsa hallintaa. Päämateriaalinsa pronssiin taiteilija on liittänyt myös onnistuneesti valokuvaa.

2010-luvulla Paula Mikkilä on osoittanut ammatillisuuttaan osallistumalla lukuisiin näyttelyihin sekä alueellisesti että valtakunnallisesti. Ryhmänäyttelyiden lisäksi hänen yksityisnäyttelyitään on nähty residenssijakson päätyttyä Materassa, Italiassa 2018 ja Galleria Beckerissä Jyväskylässä 2017. Kutsu Japanin Osakaan toukokuussa 2019 laajentaa hänen kansainvälisiä kontaktejaan. Oman vapaan työskentelynsä ohessa Mikkilä on toteuttanut myös tilausteoksia, kuten Majajoja säätiön tilaamana veistossarjan, jota säätiö jakaa palkintoina.

Maaria Salo
taidehistorioitsija, kuvataidekriitikko